

Sygn. akt III CSK 378/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa F. sp. z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko T. sp. z o.o. z siedzibą w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej oraz skargi kasacyjnej
strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 12 maja 2014 r., sygn. akt I ACa 269/14,

- 1) odmawia przyjęcia do rozpoznania obu skarg kasacyjnych,**
- 2) znosi pomiędzy stronami koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, a skarga kasacyjna (podobnie jak uprzednio - kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego.

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka F. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Zdaniem powódki w sprawie występuje związane z art. 20 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (u.z.n.k.) w kontekście zastosowania

art. 442¹ § 2 k.c. a ponadto istnieje potrzeba wykładni budzących poważne wątpliwości art. 20 w związku z art. 18 ust. 1 i 2 (u.z.n.k.) polegające na niejasności, czy zawarte w art. 20 u.z.n.k. odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 442 oznacza, że normę zawartą w art. 442¹ § 2 k.c. należy stosować tylko do roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem nieuczciwej konkurencji, czy do wszystkich roszczeń określonych w art. 18 ust. 1 u.z.n.k. i ewentualnie także w art. 18 ust. 2 u.z.n.k. Z kolei pozwana T. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie jej skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała, że skarga jest oczywiście uzasadniona albowiem uchybienia sądu drugiej instancji mają charakter rażącego naruszenia prawa, a samo rozstrzygnięcie przyznając ochronę podmiotowi, który na takową ochronę ewidentnie nie zasługuje, jest jaskrawo niesłuszne, nietrafne i nieprawidłowe. Poza tym zdaniem pozwanej spółki Sąd rażąco naruszył art. 328 § 2 k.p.c. przez brak wyjaśnienia dlaczego została zasądzona kwota 74.260 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl). Podobnie potrzeba wykładni musi odnosić się do takiej normy prawnej, która ma znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Tych wymagań nie spełnia wniosek powódki o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania o przyjęcie skargi kasacyjnej. Trzeba uwzględnić, że Sąd drugiej instancji nie wykluczył uwzględnienia art. 442¹ § 2 k.c. ale jego niezastosowanie było wynikiem oceny, iż zachowanie pozwanej spółki nie wyczerpało znamion zbrodni lub występku.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać w odrębnym wywodzie, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (tak m. in. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl.).

Skarżący nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Tego wymagania nie może zastąpić odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej. Poza tym z pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia wynika, że uwzględnione powództwo obejmuje opłaty wynikające z faktur opisanych w złożonym do pozwu zestawieniu od pozycji 108 do 112.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

Sąd Najwyższy uwzględniając, że obie strony uległy w całości swoim żądaniom na podstawie art. 100 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. zniósł pomiędzy nimi koszty postępowania kasacyjnego.